

B O R A

Dalaqiet,
kana detit
fluturakja abardë vien,
dalë e dalë tua qeshur
mbulon udhen,
mbulon dheun,
zbardhen gjithë.

Me hare fle bota,
qeshen djalli!
vare vare
sa është abukura,
bije adhe.

Plaku,
kokën nxjerr ta dera,
por,
nde mëndja ka pramverën,
e thote:
aq bor është përdherat,
dalë dalë bije
dhe qet qet uhet e fle
sipër dheut me hare
njera qe dielli i ri nga zgjon.

N E V E

Silenziosa,
dal mare
la farfalletta bianca viene,
piano piano ridendo
copre la strada,
copre il terreno,
imbianca tutto.

Dorme il mondo con gioia,
ride il bimbo!
guarda guarda
com'è bella,
cade ancora.

Il vecchierello,
il capo sporge dall'uscio,
ma,
nella mente ha la primavera,
e dice:
tanta neve é sui terreni,
piano piano cade
e silenziosamente s'addormenta
sulla terra con felicità
finchè il nuovo sole non la sveglierà.

